

De dor

Stefan Doroftei Doimaneanu

Mă-nveșmântează cu tine-n gând
Ca-n mine, în delir să te stârnești,
Să-mi vezi iubirea dând în floare,
Cum umblă-nfiorată în calești,

Și cum te cauți prin constelații
Să îți așeze stele-n diademă,
Să-ti dea divin în mii de palpitaii,
Ca un pulsar vrăjit de crizantemă.

Cuprinde-mi dorul ce aleargă,
Leagă-l mai strâns la tine-n păr,
Mai piaptă-l în miez de noapte,
Mai mușcă-l ziua ca pe-un măr,

Și strânge-mi frunzele uscate
Din ochi de foc, înlăcrimați,
Oriunde-ai fi, chiar și departe,
În rugă ei te așteaptă, vinovați.

De ai să cerni uitarea de păcate,
Din univers aștept ca să cobori,
Să reținem târziul într-o noapte,
Să dăm binețe zorilor în zori,

În frenezii tristețea să o frângem
Când ai să curgi topindu-te în rime,
Iar paradisu-n noi să îl răsfrângem
Cu mlădieri șoptite, heruvime .